

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Error omnium vel in prava lectione vel distinctione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

116 De CALCEIS HEBRAOR.

terris. & interponitur inter Δόξαν &
Εἰρήνην, non inter eas & εὐδοκίαν.
Quae quidem reste à viro doctissi-
mico animadversa puto, cum hæc
sit unica & sola ratio, qua verus
istius dicti sensus elici possit. Quod
ut omnibus pateat, paulo accura-
tius libet ostendere.

X. Ab omni tempore hæc ver-
ba exercuerunt eruditissimorum
hominum ingenia, & diverso modo
vel lecta vel distincta sunt. Pro
εὐδοκίᾳ Vulgatus interpres εὐδοκίαν
legit, & vertit hominibus bonæ vo-
luntatis, cui alicubi Chrysosthomus & Origines favent. Basilius
Seleuciæ Episcopus, & οὐ αὐθάρτοις
εὐδοκίαν legit. Andreas Osiander
Theologus Noribergensis, ex cu-
jus Annotationibus in Harmoniam
Euangelicam prolixum locum ad-
duxit vir diligentissimus Abraham
Scultetus, eos codices qui ha-
bent οὐ αὐθάρτοις esse mendosos putat.
Distinguunt alii in duo, alii in
tria membra. Subaudiunt alii
alii δέσμου, & & pro γάρ accipiunt.
De quibus omnibus hoc tantum
dicam: Eos qui aliter legunt, ad
id inductos esse non codicum di-
scre-

Chrysost.
in Serm.
de Nativ.
Dom.
Orig.
Hom. in
Lucam 13.
Basil.
Orat. de
Annunc.
Mariæ.

Scult.
Exerc.
Euang.
lib. I.
cap. 50.

screpantia, qui constanter habent vulgatam lectionem, sed quia hæc verba non intelligebant: Eos vero qui tam diverse distinguunt non attendisse ad verborum ordinem, qui in Græco est, & male & pro yæc accipere, cum, licet illa particula aliquando yæc notet, nulla ratio persuadere posse hic in medio sententiae yæc notare, quæ re quirere videtur ut & significet. Ex omnibus istis tricis & difficultatibus nos facile expediemus, si ad verba Græca accuratius atten damus. Ea sunt: δόξα εν υψησις Θεῷ, Εἰπὲ γῆς εἰρήνη, καὶ αὐθάποις ἐνδοκία. Illud observandum est & secundo loco poni, non ultimo: Neque enim legimus δόξα εν υψησις Θεῷ, εἰπὲ γῆς εἰρήνη, Εἰ καὶ αὐθάποις ἐνδοκία, sed δόξα καὶ υψησις Θεῷ, Εἰπὲ γῆς εἰρήνη. Hoc utique ostendere potest hæc duo membra ne quaquam distinguenda sed conjungenda esse. Nihil enim aliud & est, quam quod primario est, con junctio copulativa, quæ hæc duo membra conjungit, δόξα καὶ υψησις Θεῷ, Εἰπὲ γῆς εἰρήνη. Unde sequi necesse est, verba quæ subjungun tur